

af en begrændset Sum ikke har Noget at betyde, og naar den ærede Minister siger, at Kongen vil komme i Forlegenhed med sin Underskrift paa Finantsloven, dersom den bevilgede Sum deles i ordinære og extraordinære Udgifter, saa troer jeg, at begge Dele ere urigtige. Kongen er i aldeles ingen Forlegenhed med sin Underskrift; thi Grundloven staaer over de specielle Love, og Monarchiet vil, omend Kongen har underskrevet Kongeriget's Finantslov, ligesuldt beholde samme Ret imod os; men hvad der her bliver begrændset, ifald der overhovedet ligger nogen Begrændsning i Forslaget, det maa ganske simpelt være Ministeriets Magt til, uden at sammenkalde Rigsdagen, at udgive Mere, end vi have bevilget. Vi kunne her meget gjerne sige: vi bevilge aldeles Intet til Monarchiet, fordi vi forudsætte, at saasnart Rigsdagen har sagt det, saa maa den kaldes sammen for at bevilge paany, og i Mellemtiden benytter Monarchiet desuagtet sin ved Grundloven hjemlede absolute Magt til at tage sin Andeel. Vi staae her i den bestandige Klemme, at paa den ene Side stilles der op for os vor gamle 5te Juni-Grundlovs Ord, som gaae ud paa, at der med Hensyn til alle Indtagts- og Udgiftsposter i Finantsloven skal staffles et Overflag tilveie, altsaa en Taksørrelse, og paa den anden Side Monarchiets Grundlovs Ord, som give det Ret til, efter det før nævnte Forholdstal, at skaffe sig Midlerne hos os, forsaavidt det behøver dem. Den eneste Bet, ad hvilken vi kunne tilfredsstille begge Fordringer, er derfor den at sætte Ministeriet i Besiddelse af Summer, som det kan give denne Anvendelse; vi votere en vis Sum, hvorover Regjeringen har Herredømmet, men vi indlade os ikke paa at bestemme, hvorledes den skal anvendes, og det er det, hvorfra jeg er gaaet ud i mit Forslag. I mit Forslag fyldesgjør jeg Grundlovens Ord, som kræve et Overflag; jeg siger, at Ministeriet maa have en vis Sum til sin specielle Raadighed paa en ganske anden Maade end de øvrige Summer, som her ere tilstede, jeg siger, jeg indlader mig ikke paa at undersøge om, hvorledes og i hvilket Omfang Monarchiet kan kræve Midlerne, det lader jeg komme senere; kun ved at betegne Summen, men slet ikke ved at votere,

den til specielle Formaal, men lade den være paa rede Haand til Anvendelse, kun derved kan jeg fyldesgjøre begge Fordringer. Jeg skulde imidlertid ikke have Noget imod at stemme for det af den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 1ste Valgkreds stillede Forslag; thi det er for mig det Samme, som at den sidste Deel af § 6 gaaer ud. Det Gnefte, der kunde være iveien derfor, det er, om man vilde sige, at vi, ved at vige bort fra det Forslag, som foreligger fra Udvalgets Fleertals Side, og navnlig fra den sidste Deel deraf, give en Anerkjendelse af, at der skulde være en Berettigelse til at bruge Midlerne paa anden Maade, end som ordinære og extraordinære, navnlig efterat Ministeren har udtalt sig, som sleet er; det er Faren derved; — thi det saae ud, som om Ministeren ikke ret huffede, at Normalbudgettet kun maa omsatte de ordinære Udgifter, og at Alt, hvad der hidtil har været bevilget extraordinært, maa første Gang ogsaa votes som extraordinært. Jeg troer, som sagt, at det for Dieblicket vilde være det Nemmeste, at vi votere for det af den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 1ste Valgkreds stillede Forslag, men dog ere os fuldkommen bevidste, at vi derved ikke have gjort nogenfomhelst Indrømmelse med Hensyn til, at, hvad der hidtil har været bevilget som extraordinært, nu var gaaet over til at blive ordinært. Men hvad vi end vedtage, lad os for Alting ikke komme til at bortvotere den Deel af Fleertallets Forslag, som udtaler, at de 900,000 Rd. anslaaes extraordinært; thi en saadan positiv Udtalelse kunde let blive fortolket mod os paa en vrang Maade.

Indenrigsministeren: Jeg vil bede den ærede Forsamling erindre de Ord, som oftere i Talens Løb ere blevne brugte af den ærede Rigsdagsmand, der sidst havde Ordet, at man ikke skal „gjentage Love“; derfor har jeg heller ikke gjentaget, at Regjeringen efter den udfomne Grundlov af 2den October var pligtig til at indskrænke sit foreløbige Normalbudget til de ordinære Udgifter, og at alle de øvrige Udgifter skulde bevilges som extraordinære; det staaer fast, og det er et Hovedpunkt i Forfatningen, som jeg atter og